

ข้อมูลพื้นฐาน

มณฑลเสฉวน (Sichuan Province)

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้งและพื้นที่

ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของจีน ระหว่างลองจิจูดตะวันออกที่ $97^{\circ}21'$ - $110^{\circ}21'$ และละติจูดเหนือที่ $26^{\circ}03'$ - $34^{\circ}19'$ มีพื้นที่ทั้งสิ้น 485,000 ตารางกิโลเมตร (พื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ 5 ของจีน) คิดเป็น 5.1% ของพื้นที่ประเทศจีน ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบสูงและภูเขาสูงทางตะวันตกของมณฑล มีความสูงเฉลี่ย 4,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลและลาดลงในทางตะวันออก ซึ่งมีลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มและเนินเขา มีความสูงประมาณ 1,000-3,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล มีพื้นที่ติดกับมณฑลหูเป่ย์ มณฑลหูหนาน มณฑลกุ้ยโจว มณฑลยูนนาน เขตปกครองตนเองทิเบต มณฑลชิงไห่ มณฑลส่านซี และมณฑลกานซู เป็นมณฑลที่ไม่มีทางออกทะเล (land lock)

ประชากร

มณฑลเสฉวนมีจำนวนประชากรราว 90,000,000 คน เป็นจำนวนประชากรตามสำมะโนครัว 80,418,200 คน ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 20,307 หยวน (เพิ่มขึ้นจากปี 2554 ประมาณ 13.5%) และมีนครเฉิงตูเป็นเมืองเอกของมณฑลมีจำนวนประชากรราว 14 ล้านคน สำหรับประชากรเฉิงตูนั้น มีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 27,194 หยวน (เพิ่มขึ้นจากปี 2554 ประมาณ 13.6%) ประชากรประกอบด้วยชนชาติหลักจำนวน 15 ชนชาติ ประกอบด้วยชาวฮั่น หยี่ ทิเบต เข้า ฉียง ฮุย มองโกล ลีซอ แมนจู น่าซี ไป่ ไต ญี่อี้ แม้ว และฉู่เจีย โดยชาวฮั่นเป็นประชากรส่วนใหญ่ (ชาวฮั่น 93.90% และชนกลุ่มน้อยอีก 6.10%)

ภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศในพื้นที่ทางด้านตะวันออกเป็นแบบเขตกึ่งร้อนชื้น ความชื้นและปริมาณน้ำฝนสูงในฤดูร้อนอากาศร้อน อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 29° เซลเซียสและในฤดูหนาวอุณหภูมิประมาณ 3° - 6° เซลเซียสซึ่งช่วยให้พื้นที่ราบของมณฑลเสฉวนเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์เป็นหนึ่งในพื้นที่เกษตรกรรมที่สำคัญของจีนในด้านตะวันตกของมณฑล ซึ่งเป็นที่สูงมีลักษณะอากาศแบบที่ราบสูง (plateau climate) ความชื้นและปริมาณน้ำฝนต่ำ อากาศเย็นในฤดูหนาว

แหล่งพลังงาน

มีแหล่งก๊าซธรรมชาติที่สำรวจพบแล้วกว่า 150 ล้านลูกบาศก์เมตร และเชื่อว่าน่าจะมีปริมาณสำรองการใช้ได้ถึง 100 ปี เช่น แหล่งก๊าซธรรมชาติผู้กวง เมืองต้าโจว ซึ่งมีปริมาณ exploitable reserves จำนวน 3.56 แสนล้านคิวบิกเมตร โดยบริษัท Sinopec มีแผนทำท่อส่งก๊าซธรรมชาติจากผู้กวงให้กับมณฑลหูเป่ย์ เจียงซี อันฮุย เจียงซู เจ้อเจียง และ นครเซี่ยงไฮ้ พลังงานไฟฟ้าซึ่งใช้ในมณฑลมาจากการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ โดยมีมณฑลเสฉวนถือเป็นแหล่งผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ ที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศ สามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าได้มากถึง 100 ล้านกิโลวัตต์ และมีปริมาณสำรองพลังน้ำ 150 ล้านกิโลวัตต์ สูงเป็นอันดับ 2 ของจีนรองจากทิเบต สำหรับแหล่งพลังงานไฟฟ้าทดแทนที่ใช้ในมณฑล ประกอบด้วย พลังงานไฟฟ้าจากมูลสัตว์ เนื่องจาก มณฑลเสฉวนเป็นแหล่งเลี้ยงสุกร/เป็ดที่สำคัญในประเทศจีน ปริมาณพลังงานไฟฟ้าผลิตได้จากเสียจากการทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์ยังมีปริมาณไม่มากนัก แต่ก็สามารถใช้ได้เพียงพอในฟาร์มหรือในบ้านพัก

ทรัพยากรธรรมชาติ

เป็นพื้นที่เกษตรกรรมที่อุดมสมบูรณ์ที่สุดแห่งหนึ่งของจีน เป็นอู่ข้าวอู่น้ำของจีนมาตั้งแต่อดีต สินค้าหลักประกอบด้วยข้าว ข้าวเจ้า ข้าวฟ่าง ผลไม้รสเปรี้ยว พืช น้ำตาล มันฝรั่ง โดยเป็นมณฑลหลักที่ผลิตสินค้าบริโภคของประเทศ มีแร่ธาตุประมาณ 132 ชนิด มีไททาเนียมมากที่สุดในโลก แร่ vanadium มากอันดับ 3 ของโลกนักวิจัยเสฉวนได้พัฒนาสายพันธุ์สบูดำให้สามารถผลิตเมล็ดที่ให้น้ำมันได้มากถึง 65% นอกจากนี้ผลจากการคำนวณ ค่าใช้จ่าย เชื้อเพลิงผสมดังกล่าวยังมีค่าใช้จ่ายย่อมเยากว่า กล่าวคือ มีต้นทุนการผลิต 540 หยวน (+10%)/ พื้นที่ 0.06 เฮกเตอร์ โดยสามารถผลิตน้ำมันได้ 100-175 กิโลกรัม โดยต้นสบูดำต้องใช้เวลาเพาะปลูก 5 ปีก่อนให้ผลผลิต นอกจากนี้ มณฑลเสฉวนยังอยู่ระหว่างการทดลองนำน้ำมันที่สกัดได้จากเมล็ดสบูดำมาผสมกับน้ำมันดีเซล แอลกอฮอล์และสารลดการปล่อยควันเสียเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถบรรทุกและรถใหญ่หรือทดแทนการใช้น้ำมันหมายเลข 0 ของจีน เนื่องจาก บริเวณตะวันตกของมณฑล เช่น เมืองพานจื่อฮัว และเขตปกครองตนเองชนชาติหิ่เหลียงชานเป็นพื้นที่ที่มีต้นสบูดำมาก

การเมืองการปกครอง

มณฑลเสฉวนแบ่งส่วนการปกครองออกเป็น 18 เมือง และ 3 เขตปกครองตนเอง ประกอบด้วย 18 เมือง

- นครเฉิงตู (Chengdu/ 成都)
- เมืองเหมียนหยาง (Mianyang/ 绵阳)
- เมืองเต๋อหยาง (Deyang/ 德阳)
- เมืองอี้ปิน (Yibin/ 宜宾)
- เมืองพานจื่อฮัว (Panzhihua/ 攀枝花)
- เมืองเล่อซาน (Leshan/ 乐山)
- เมืองหนานชง (Nanchong/ 南充)
- เมืองจื่อกง (Zigong/ 自贡)
- เมืองหลู่โจว (Luzhou/ 泸州)
- เมืองเน่ย์เจียง (Neijiang/ 内江)
- เมืองกว่างหยวน (Guangyuan/ 广元)
- เมืองชู่หนิง (Shuining/ 遂宁)
- เมืองจื่อหยาง (Ziyang/ 资阳)
- เมืองกว่างอัน (Guang'an/ 广安)
- เมืองหย่าอัน (Ya'an/ 雅安)
- เมืองเหม่ย์ซาน (Meishan/ 眉山)
- เมืองต้าโจว (Dazhou/ 达州)
- เมืองปาจง (Bazhong/ 巴中)

3 เขตปกครองตนเอง

- เขตปกครองตนเองชนชาติทิเบต เซียง อาปา
(Aba Tibetan Qiang Autonomous Prefecture/ 阿坝藏族羌族自治州)
- เขตปกครองตนเองชนชาติทิเบตกานจื่อ
(Ganzi Tibetan Autonomous Prefecture/ 甘孜藏族自治州)
- เขตปกครองตนเองชนชาติอีเหลียงซาน
(Liangshan Yi Autonomous Prefecture/ 凉山彝族自治州)

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาครัฐบาลมณฑลเสฉวนได้ที่ www.sc.gov.cn